

Józef Marcinkiewicz, Edward Krause, Andrzej Krzyszowski

Wilcze Laski, st. 10, gm. Szczecinek,
woj. koszalińskie, AZP 27-26/9

Informator Archeologiczny : badania 28, 64

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wilcze Łaski, st. 10
gm. Szczecinek, woj. koszaliń-
skie
AZP 27-26/9

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
 Ośrodek Naukowo-Konserwatorski
 Pracownia Archeologiczna w Pozna-
 niu

Badania prowadzili mgr mgr Józef Marcinkiewicz, Edward Krause i Andrzej Krzyszowski (autor sprawozdania). Finansowane przez Okręgowy Zakład Gazownictwa w Poznaniu. Pierwszy i ostatni sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich (I–IV w. n. e.).

Jest to stanowisko nowo odkryte. Położone jest nad krawędzią, na stoku i w części dna doliny dużego wytopiska lub osuszonej zdenudowanej doliny jeziornej, na wyraźnym cyplu o ekspozycji dodatniej w kierunkach na północ–zachód–południowy zachód, znacznym przewyższeniu w stosunku do doliny, wynoszącym 9–15 m, i stoku dość stromym. Obecnie zajęte jest przez pole orne.

Badania miały charakter ratowniczy w związku z budową w tym miejscu odcinka gazociągu wysokociśnieniowego Piła–Wierzchowo. Przebieg trasy warunkował lokalizację i wielkość założonego wykopu badawczego — jego długość wynosiła 105 m, szerokość 4 m; wyeksplorowano łącznie 420 m².

Odkryto fragm. osady z okresu wpływów rzymskich, które reprezentują 52 obiekty nieruchome i 312 fragm. źródeł ruchomych (69 ceramiki naczyniowej, 240 drobnych grudek polepy). Wśród obiektów funkcjonalnie wyróżniono: 30 dołków posłupowych, 15 jam, 5 palenisk i 2 ogniska.

Wśród materiału ceramicznego wydzielono dwie fazy w ramach okresu wpływów rzymskich:

— źródła ceramiczne z okresu wczesnorzymskiego, tj. z I–II w. n. e., najprawdopodobniej z fazy B₂. Cechami diagnostycznymi dla tej fazy są: a) pogrubione i zaokrąglone krawędzie na dużych szerokootworowych naczyniach zasobowych, b) poziomy wałek plastyczny na dużym szerokootworowym naczyniu;

— źródła ceramiczne z okresu późnorzymskiego, tj. z III–IV w. n. e., z fazy C₁/C₂. Cechami które należy wiązać z tradycją kultury późnorzymskiej są w analizowanym zbiorze: a) naczynie czarkowate o brzegu zagiętym do wewnątrz, krawędziach zaokrąglonych, na brzuscu zdobione lekkim obmazywaniem — tę formę naczynia można korelować z misami naczyń grupy E typu 1 wg typologii H. Machajewskiego (względnie z misami grupy Xa wg R. Schindlera) i datować na młodszą fazę (C₁) późnego okresu wpływów rzymskich; b) naczynie nawiązujące do naczyń wazowatych, o brzuscu baniastym, brzegu wygiętym na zewnątrz, które jest zdobione rytym wątkiem w postaci wielokrotnych linii w układzie poziomym i zwielokrotnionych pasm zygzaka — ten typ naczynia można korelować z kolei z wydzieloną przez H. Machajewskiego w dębczyńskiej grupie kulturowej grupą A (typ 2, odmiana 1a), względnie z naczyniami grupy I D wg R. Schindlera w kulturze wielbarskiej.

Większość pozostałego materiału ceramicznego (głównie w postaci części brzuscowatych) zakwalifikowano ogólnie do okresu wpływów rzymskich. Na podstawie dotychczas odkrytej części stanowiska można stwierdzić, że obie osady — wczesnorzymska i późnorzymska — zajmowały analogiczny obszar.

Dokumentacja i materiały są przechowywane w Ośrodku Naukowo-Konserwatorskim PP PKZ w Poznaniu (w tym opracowanie stanowiska w formie maszynopisu: A. Krzyszowski, *Osada z okresu rzymskiego w miejscowości Wilcze Łaski, gm. Szczecinek w woj. koszalińskim (stanowisko 10)*, ss. 21, ryc. 7, fot. 5, Poznań 1994).

Badania nie będą kontynuowane.